

Έκαστον εξήντα ναφταί, λέγει ή συνάδελφος, ήμποροσν νά εξοικονομήσουν τδ αντίδωκωμα τών 150 δραχ. Άρα 22 χιλιαδοδρες θά τσεπέωσθ τδ Δημόσιον.

Και άφοσ ή Κυβέρησις άνεκάλυψε και αυτό τδ χρυσωρυχείον, δέν πρέπει νά τής επιτραπή νά καταδικάσθ και όλόκληρον τόν στόλον μας άκόμη εις άδράνηιαν ;

ΣΥΝΑΥΔΙΑΙ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΜΑΣ

Με μίαν λέξιν μόνον: Τήν δευτέραν τδ βράδυ, τήν δάφνην τής άλησμόνητης; έσπερίδος του Βασ. Θεάτρου τήν έμοιράσθηκε μαζή με τόν Άραμην τδ Ωδειον μας, με τήν τελείαν, τελείως γυμνασμένην και τελείως διευθυνομένην υπό του κ. Κνάουερ, όρχήστραν του. Όλοι τδ άνωμολόγησαν και όλoi έκριναν τήν έπιτυχίαν αυτήν, ως δικαιοτάτην ήθικήν άνταμοιβήν του κ. Γ. Νάζου, του άφιερώσαντος όλην τήν ζωήν του και όλην τήν δραστηριότητα και όλην τήν καλλιτεχνικήν του μόρφωσιν εις τήν δημιουργίαν—ή έργασία δέν μπορεί νά νά ένομασθ ή αναδιοργάνωσις—του Ωδειου μας.

Άπό τόν κ. Νάζον περιμένομεν όλoi μας τήν συστηματοποίησιν και τήν εξάπλωσιν του έθνικου έργου του Άραμη. Και άπό τόν κ. Νάζον όλα ήμπορεί νά τδ περιμένη κανείς και νά τδ έλπίζη.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ο λαμπρός Σύλλογος τών έμποροπαλλήλων δ «Ερμής» δίδει τδ Σάββατον τδ βράδυ εις τήν αίθουσαν του Δημαρχείου τόν έτήσιον χορόν του.

Ο Σύλλογος αυτός, δ τόσον έπιτυχως υπό του κ. Άποστολοπούλου διευθυνομένος, είνε άξιος πάσης ύποστηρίξεως παρά τής κοινωνίας μας, διότι όσο άθροίδως και άντιρεκλαμοειδώς και άν έργάζεται, έχει κατορθώσει έως τώρα τόσα πράγματα, και ύπόσχεται νά κατορθώσθ ακόμη περισσότερα εις τδ μέλλον.

Τδ Δισκ. Συμβούλιον του «Ερμού» μάς ύπόσχεται ότι ο χορός του Σαββάτου θά είνε τέλειος υπό πάντων έποψιν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έξεδόθη τδ δεύτερον τεύχος τής «Κριτικής» του δεκαπενθημέρου κληρώως επιστημονικου και καλλιτεχνικου

νάλι, ο Ποίημος Γρίτης, ο Μαρίνος Βουλδου και ο Πιέρρος Σαγρέδος, με πλοία γεμάτα από όπλαφόρους των, και ήθελαν νά άνεβούν στον Βουκένταυρον και ν' άρπάξουν δια τής βίας τήν έταιίραν και νά γίνουσι οι κύριοι τής έορτής. Και έφοβέριζαν ότι θά βυθίσουν όλα στη φωτιά και τδ αίμα όπως έπιβάλλουσι τήν θέλησιν των . . .

Γραδενέγα

Τόν έσκότωσαν; Τόν έσκότωσαν; Ά! πέσ μου πέσ μου τήν ολήθειαν! Τόν είδες νά πέφτη;

Ορδέλα

Με τούς άνθρώπους του ύπερησπίζετο τόν Βουκένταυρον έναντίον τής έπιθέσεως... Δέν τόν είδα παρά ένα δευτερόλεπτον: έκτυπάτο με τόν Πρίαμον Γρίτην ο όποιος είχε πηδήσθ επάνω στη γέφυρα του πλοίου.

Βαρδάρα

Είδα τόν Πρίαμον Γρίτην βουτηγμένον στο αίμα.

Ορδέλα

Δέν έβλεπε κανείς τίποτε άλλο παρά μίαν μανιώδη σύγκρουσιν . . . Όλη ή Ριβιέρα ήταν γεμάτη από μανίαν. Η σημασιολόγιστες βάρκες έπε-

περιοδικου, τδ όποιον εκδίδουσι οι κ. κ. Γ. Αζιώτης και Γ. Λαμπελίτ. Τδ δεύτερον τεύχος περιέχει άρθρον πολιτικόν του κ. Γ. Βώκου, «μίαν περιεργον κριτικήν» του συνεργάτου μας κ. Περικλ. Γιαννοπούλου, γεμάτην ζωήν και αλήθειαν, τήν άρχήν τής «Ελλην. Τέχνης» του κ. Θ. Θωμοπούλου, «Turgis infracta» του κ. Γ. Λαμπελίτ, τήν «Κριτικήν και τόν Σολωμόν» του κ. Παλαμά και «σημειώσεις» φιλολογικάς και καλλιτεχνικάς των κ. κ. Παλαμά και Αζιώτη. Η «Κριτική» προαναγγίλλει δια τδ προσεχές τεύχος τής του κ. Παύλου Ναρθίντ τόν «Ι Γρουπάρην», του κ. Στεφάνου Ραμά «ΟΙ Πάτριαι ται τδ Πάτριαι», του κ. Ανδρ. Ανδρεάδου «Τεσσαράκοντα έτη θεάτρου του κ. Roger le Brun «Θεατρικήν έπιθεώρησιν» και του κ. Enrico Ferrt «οι έγκληματά εις τήν τέχνην».

Ο Βιβλιοφάγος

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Πάντα με τδ τραγούδι σου τδ όποια μου προυσιάζουσι όλην εκείνην τήν μελαγχολικήν χάρην και τήν σπαρακτικήν ήδονήν, έχεις νά κήμης, άγαπητόν μου πλάσμα.

ΠΑΝΤΑ με τούς στίχους σου και πάντα με τής ποιήσεώς σου τδ άερώδη βέλη και κάθε τόσο με τήν εύγλωττίαν τής χειρός σου τής άμολόντου και τής παρθενικής σπουδάζεις, σεμνή μου κόρη.

ΠΑΝΤΑ γράφεις και στοιχουργείς θεόν όνειρον έκρινής πρωίας, και άνενώως εκφράζεις, σελαχίζουσα σύ, τόν έρωτά σου τόν δίκτυρον και τόν πυριφλεγή με τών στίχων τήν θεϊκν θεραπείαν.

ΚΡΥΦΙΑ σύ πρδς πᾶσιν προφορικῆν εξομολόγησιν, μυστηριώδης και όνειροπλαστική πρδς πάντων έρωτικῆν φλόγα κ' έρωτικόν σελάγισμα, προσπαθείς, άρρητος και κλλονή, νά πιέσης τήν αγάπην σου τήν άνέκφραστον, όπως μή φανερωθῆ και εκσπίσθ εις άνδρός τδ έρωτικῶν τενήγ.

Άγαπᾶς ή όχι; τδ πλάσμα τούτο τδ γλυκύ; Αισθάνεσαι εις τής καρδίας σου τούς μυχιούς στοχασμοῦ και εις τδ μυστηριώδη τής φαντασίας πλαστοουργήματκ, ότι πονεΐς κόρη σεμνή και παρθένος γλυκεΐα!

ΤΩΝ ΟΜΜΑΤΩΝ ΣΟΥ ή έρρητος φογγολόγῆ, σεληνόφθαλμος καιρθένος, αισθάνεται πως τδ έρωτικόν ύγρον εκείνο δάκρυ, όπερ τοςούτον εξύμνησαν οι θνήσκοντες ποιηταί και τόσον πολύ έβράβευσαν ή έρωτοσταγείς καρδίαι;

ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΣΟΥ ή γλυκεΐα μαρμαρυγή και τής καρδίας σου οι παρθενικοί τόφοι έδέχθησαν άρχγε γνωστής ψυχῆς τδ έρωτικόν κελόδημα και ένερούλαξαν έρωτευμένου νεανίου τούς παλμούς τής θνησκούτης καρδίας του;

τίθεντο σάν γαλέρες με μεγάλη λάμψη των σπαθιών. Και όλoi εφώναζαν: « Πανθέα! Πανθέα! » και με τές φωνές αυτές ή αγριότης διεγειρέτο. Και εκείνοι που ήλθαν από τδ Μυράνο επέταξαν ύγρον πυρ. Και σε μίαν στιγμήν είδαν τόν Βουκένταυρον τής έταίρας βουτηγμένον στες φλόγες με άπίστευτον ταχύτητα, σάν δέμα κληματόβεργες, σάν μία φούχτα δαδί . . . Και μία δυνατή μυρωδιά έχύθη σ' όλην τήν μάχην και ή φλόγες είχαν πρωτοφανή χρώματα . . .

Βαρδάρα

Η μυρωδιές, τδ άρώματα . . . Όλα τδ άρώματα εκάιντο και τδ εύωδιασμένα ξύλα και τδ μυρωδικά . . . Σ' ένα δευτερόλεπτο τδ σκᾶφος έπυρπολήθη, ή άτμοσφαιρα έγέμισε από μυρωδιές και ή μανία έγινε τραχυτέρα γύρω . . . Κτυπώνται μέχρι θανάτου! Όλα τδ σκᾶφη κατέρχονται τόν ποταμόν άνακατευμένα, γενόμενα μία μάζα όλα. . . Και κτυπώνται υπό τήν λάμψιν τής πυρκαϊᾶς. . . Πλησιάζουν, είνε εκεί. . . Άκούστε! Άκούστε!

(Ο θόρυβος εκτείνεται όλόν πλησιέστερον. Εις τδ βάθος του κήπου φρίνεται ή κοκκινάδα του καιόμενου πλοίου Τρελλή από τήν λύπην και τόν τρόμον ή Δόγισσα όρμᾶ πρδς τήν κλίμακα. Εις τές πρώτας βαθμίδας κλονείται, ενώ αι γυναίκες τής τρέχουσι και τήν συγ-

ΗΓΕΜΟΝΙΣ των γθονίων λογισμών μου, σὺ κόρη γλυκύφθαλμος, και ή κορωνίς των προσδοκιών μου, νά έδέχθης άρχγε των όφθαλμών μου τδ δάκρυ και νά έναπέθεσας εις τές θωπέας τής καρδίας σου τής γλυκεΐας τδ τραυμά μου τούτο τδ βαρύ και τδ ένεπούλωσας με τδ βάλσαμόν τής τδ σωστικόν και γλυκύθυμον;

ΔΥΣΤΥΧΗΣ θνησιμική ήδη καρδία μου. Ίσως ό θεός και πάγγρυσος παλμός και τδ ύνυπόφορον φᾶς σου και ό έρίγδουπος κτύπος σου, νά παρεττάθησθ ως δαιμόνων όρυγχι και ως άθλια κατασκευάσματα τρομερῆς έριννός; ως σκοτεινῆ φαντασία παραπαλιόντος θνητού! . . .

Ο ζωγράφος

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,, ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ νθη—δυτά—σπόροι ληθινός παράδεισος ΡΙΘ 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ο κ. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ προσκαλεί τας Άτθίθας καθ' εκάστην από τής 8 πρωινῆς μέχρι τής έσπέρας εις τδ επί τής οδοσ Έρμού πολυτελέστατον σαλόνι του.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ 4 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ Ν. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ Επιδεκτικῆρια στιγματῶως.—Σφραγίδες έξ έλασεικού και μετάλλου.—Ο,τι απαιτείται πρδς γραφήν και πρδς ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΑΛΛΟΙ τής οδοσ Έρμου οί κ. κ.

ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ & ΜΠΑΡΔΗΣ Τδ κατάστημά των κυριολεκτικῶς τδ λατρεύουσι αι Άτθίδες

κρτουσν. Η μέγισσα σκᾶνει τδ κέρνον ομείωμα και τδ αποθαίει εις τούς πόδας του άγγέλματος τής Αφροδίτης, εις τρόπον όστε ή καρδίαι λαμπυρίζουν υπό τήν ανιερότητα του όρειγίλλου).

Πεντέλα από ψηλά

Νά ή φωτιά! Νά φωτιά! Είνε ο Βουκένταυρος, ο Βουκένταυρος τής έταίρας, μέσα στής φλόγες, γεμάτος από πυρακτωμένα πώματα . . . Μία μάχη . . . Τδ σπαθιά λαμπυρίζουν . . . χίλια σπαθιά . . . Φωτιά και αίμα . . .

(Η Δόγισσα έπιφανείσα εις τδ μέρος του κιγκλιδώματος σκύβει πρδς τές κιγκλιδαι μεταξύ δύο στήλων, σιωπηλή, τρελλή από έλγος και τρόμον, ενώ διερχονται πρδ του κήπου ή φλόγες και αι κραυγαί. Τδ πελιδνόν και άπηλιτισμένον πρόσωπόν τής καταυγάζεται από αιματώδη άνταύγαιαν και εκφράζει όλον τδ μεγαλείον και όλον τδ κᾶλλος του τραγικου τούτου θεάματος.

Αι φωναι των μαχομένων

Πανθέα! . . . Πανθέα! . . . Πανθέα! . . .